

UCHWAŁA NR 1182/2021
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 8 września 2021 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na jedno z dwóch stanowisk sędziego Sądu Najwyższego
w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych,
ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 392**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 269), Krajowa Rada Sądownictwa:

- 1. przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pani Elżbiety Karskiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Wiktora Daniela Ciusia, Pani Anny Korzeniewskiej-Lasoty, Pana Dariusza Pawła Rutkowskiego, Pana Janusza Sawickiego, Pana Pawła Wojciechowskiego i Pani Katarzyny Wróbel-Zumbrzyckiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

UZASADNIENIE

I

Postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa

Na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2021 r. pod poz. 392, zgłosili się:

- Pan Wiktor Daniel Ciuś – sędzia Wojskowego Sądu Garnizonowego w Olsztynie,
- Pani dr hab. Elżbieta Karska – profesor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie,
- Pani dr hab. Anna Korzeniewska-Lasota – profesor Akademii Pomorskiej w Słupsku, asystent sędziego Trybunału Konstytucyjnego,

- Pan dr hab. Krzysztof Prokop – profesor Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach,
- Pan Dariusz Paweł Rutkowski – sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu,
- Pan dr hab. Janusz Sawicki – profesor Uniwersytetu Wrocławskiego,
- Pan dr hab. Paweł Wojciechowski – profesor Uniwersytetu Warszawskiego oraz
- Pani Katarzyna Wróbel-Zumbrzycka – sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie.

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez Pana Krzysztofa Prokopa Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 1133/2021 z dnia 7 września 2021 r. umorzyła postępowanie wszczęte w sprawie z jego zgłoszenia.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 269; dalej: ustawa o KRS).

Na posiedzeniach w dniach 3 i 7 września 2021 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowy z kandydatami (Pani Katarzyna Wróbel-Zumbrzycka i Pan Paweł Wojciechowski nie uczestniczyli w wysłuchaniu, pomimo zawiadomienia o jego terminie) i po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami oraz ich przeanalizowaniu, omówił szczegółowo kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu na: Pana Wiktora Daniela Ciusia nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”; Panią Elżbietę Karską oddali 4 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”; Panią Annę Korzeniewską-Lasotę oddali 3 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”; Pana Dariusza Pawła Rutkowskiego oddali 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”; Pana Janusza Sawickiego oddali 3 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”; Pana Pawła Wojciechowskiego oddali 2 głosy „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się” a Panią Katarzynę Wróbel-Zumbrzycką oddali 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 4 głosach „wstrzymujących się”.

W wyniku powyższego głosowania, zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie

Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Pani Elżbiety Karskiej, Pani Anny Korzeniewskiej-Lasoty i Pana Janusza Sawickiego. W ocenie zespołu, kandydaci posiadają odpowiednią wiedzę prawniczą, wszechstronne doświadczenie zawodowe i stosowny staż zawodowy, w związku z czym dają gwarancję prawidłowego wykonywania obowiązków orzeczniczych na poziomie oczekiwanym od osób zajmujących stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.

Zespół kierował się kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy o KRS i uwzględnił doświadczenie zawodowe kandydatów, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia.

Podejmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że wszyscy kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 30 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r. poz. 154, ze zm.; dalej: ustawa o SN).

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym doświadczeniem zawodowym kandydatów i opiniami przełożonych.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa – częściowo podzielając stanowisko zespołu – uznała, że przedstawi Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pani Elżbiety Karskiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

II

Charakterystyka kandydatów

Pani **Elżbieta Karska** urodziła się 13 września 1977 r. we Wrocławiu. W 2001 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W październiku 2001 r. rozpoczęła studia doktoranckie. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *„Zbieżność a komplementarność jurysdykcji międzynarodowych trybunałów karnych i sądów krajowych”* Rada Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego uchwałą z dnia 19 stycznia 2004 r.

nadała jej stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Od 1 października 2004 r. była zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Europejskiego tego Uniwersytetu, prowadziła zajęcia dydaktyczne w formie ćwiczeń wykładów, seminariów m.in. z takich przedmiotów jak: prawo międzynarodowe publiczne, prawo Unii Europejskiej, prawo humanitarne, prawo konfliktów zbrojnych. W 2008 r. przygotowała rozprawę habilitacyjną pt. *„Subsydiarność uchwał organizacji rządowych i pozarządowych w jurysdykcji międzynarodowych trybunałów karnych”*. Po przeprowadzeniu postępowania Rada Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, na podstawie uchwały z dnia 26 kwietnia 2010 r., nadała jej stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa ze specjalnością prawo międzynarodowe i europejskie. Od 1 października 2010 r. jest zatrudniona na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Objęła – i nadal zajmuje – stanowiska profesora nadzwyczajnego (profesora uczelni) oraz kierownika Katedry Ochrony Praw Człowieka i Prawa Międzynarodowego Humanitarne na Wydziale Prawa i Administracji. W latach 2014–2019 była dyrektorem działającego w ramach Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie – Instytutu Prawa Międzynarodowego, Unii Europejskiej i Stosunków Międzynarodowych. Od 2019 r. jest dyrektorem Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, która jest jednostką ogólnouniwersytecką, kształcąca doktorantów w zakresie kilkunastu dyscyplin naukowych, w tym nauk prawnych. Wypromowała 3 doktorów nauk prawnych, była recenzentką w 32 przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych, wielokrotnie uczestniczyła w pracach komisji habilitacyjnych, w tym także jako przewodnicząca. W latach 2007–2012 - w ramach Podyplomowego Studium Prawa Międzynarodowego i Służby Zagranicznej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego – prowadziła wykład pt. *„Odpowiedzialność jednostki na podstawie prawa międzynarodowego”*. W 2021 r., w ramach studiów doktoranckich prowadzonych na tej Uczelni, prowadziła wykład pt. *„Prawa człowieka w biznesie”*. Pracę na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie łączy z aktywnością międzynarodową, jest m.in. Wiceprzewodniczącą Grupy Roboczej ONZ Praw Człowieka, członkiem Zarządu Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji (Rada Europy), jest sędzią *ad hoc* Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz członkiem Stałego Trybunału Arbitrażowego w Hadze. Jest członkinią „londyńską” *International Law Association* (ILA). Wchodzi w skład Komitetów Naukowych ILA: *„Complementarity in International Criminal Law”* oraz *„Human Rights in Times of Emergency”*. Była też członkinią

„*ILA International Human Rights Law Committee*” (2008–2016). Od października 2018 r. jest również Wiceprzewodniczącą Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów XIII kadencji (w skład Rady Legislacyjnej została powołana 1 września 2018 r.). Jest autorką ponad 100 publikacji naukowych, w tym wydawanych za granicą, oraz aktywną uczestniczką licznych konferencji naukowych (w tym międzynarodowych). Jest członkiem komitetów redakcyjnych i rad programowych szeregu akademickich, w tym prawniczych, czasopism naukowych („Polski Rocznik Praw Człowieka i Prawa Humanitarne”, „Problemy Współczesnego Prawa Międzynarodowego, Europejskiego i Porównawczego”, „Polski Przegląd Stosunków Międzynarodowych”, „Polish Review of International and European Law”, „Międzynarodowe Prawo Humanitarne”, „Finance India”). Jest także Zastępcą Redaktora Naczelnego – Wiceprzewodniczącą Rady Programowej „Przeglądu Legislacyjnego” (Wolters Kluwer), Redaktor Naukową serii monografii „Prawa Człowieka i Prawo Międzynarodowe” (UKSW) oraz Redaktor Naukową ds. wydań specjalnych „International Community Law Review” (Brill, Nijhofi). Wielokrotnie nagradzana i wyróżniana, w tym Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznaką Honorową „Bene Merito”, Odznaką Honorową „Primus in Agendo” oraz nagrodami rektorskimi. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. nadał jej Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski „za wybitne zasługi w pracy naukowo-dydaktycznej i popularyzowanie polskiej myśli naukowej na świecie”. Otrzymała szereg akademickich tytułów honorowych. Jest honorowym akademikiem, honorowym profesorem i doktorem *honoris causa* kilkunastu zagranicznych uniwersytetów i innych instytucji naukowych. Otrzymała szereg pozytywnych opinii służbowych i rekomendacji, w tym m.in. Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Kierownika Podyplomowego Studium Prawa Międzynarodowego i Służby Zagranicznej oraz Kierownika Studiów Doktoranckich Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, Kierownika Katedry Prawa Międzynarodowego Publicznego i Europejskiego Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

Pan **Wiktor Daniel Ciuś** urodził się 6 listopada 1969 r. w Krakowie. W 1995 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1997–1998 aplikacji administracyjnej, w 1998 r. złożył egzamin z wynikiem bardzo dobrym. W dniu 15 września 1999 r. został powołany do zawodowej służby wojskowej na stanowisku aplikanta w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w Olsztynie. Po odbyciu aplikacji sądowej, w 2002 r. złożył egzamin sędziowski z ogólnym wynikiem dobrym. Z dniem 1 lipca 2002 r. rozpoczął staż asesorski w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w Olsztynie (przy czym przez 6 miesięcy odbywał staż w Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia

14 listopada 2006 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w Olsztynie. Od 2 kwietnia 2007 r. do 12 lutego 2018 r. pełnił funkcję Zastępcy Prezesa tego Sądu, przy czym od 1 kwietnia 2008 r. do 10 stycznia 2010 r. pełnił funkcję Prezesa Wojskowego Sądu Garnizonowego w Olsztynie. W latach 2011–2013 był delegowany do Sądu Okręgowego w Olsztynie, zaś w latach 2014–2019 orzekał w ramach delegacji w Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie.

Pani **Anna Korzeniewska-Lasota** urodziła się 8 grudnia 1975 r. w Działdowie. W 1999 r. ukończyła wyższe studia na kierunku politologia i nauki społeczne na Wydziale Humanistycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W 2000 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, uzyskując tytuł magistra. Na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *„Życie społeczne i religijne Ukraińców na Warmii i Mazurach w latach 1947–1970”* oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii – historii najnowszej, nadany uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 19 października 2004 r. Na podstawie monografii pt. *„Państwo, właściciele i ich spadkobiercy wobec mienia pozostawionego przez obywateli polskich w województwach międzywojennej Rzeczypospolitej. Studium historyczno-prawne”* uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie – nauki prawne, nadany uchwałą Rady Dyscyplin Naukowych Nauki Prawne oraz Ekonomia i Finanse Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 21 października 2019 r. Od 15 listopada 1999 r. była zatrudniona kolejno na stanowisku asystenta, a od 1 stycznia 2005 r. – adiunkta w Instytucie Nauk Politycznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Od 1 października 2006 r. podjęła pracę na stanowisku adiunkta na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, początkowo w Katedrze Teorii i Filozofii Państwa i Prawa, a następnie, po jej przekształceniu, w Katedrze Historii Prawa Polskiego i Filozofii Prawa. Od 15 lutego 2019 r. była zatrudniona na stanowisku adiunkta w Akademii Pomorskiej w Słupsku (Wydział Nauk o Zarządzaniu i Bezpieczeństwie, Katedra Administracji i Socjologii, Zakład Prawa). Od 1 listopada 2019 r. pracuje na stanowisku profesora w Instytucie Prawa i Administracji Akademii Pomorskiej w Słupsku. Od 2 października 2019 r. pełni funkcję Kierownika Zakładu Administracji w Instytucie Prawa i Administracji Akademii Pomorskiej w Słupsku. Ponadto jest Przewodniczącą Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej (kadencja 2020–2024) oraz Zastępcą Przewodniczącego Komisji ds. Równego Traktowania w Akademii Pomorskiej w Słupsku (kadencja 2020–2024). Od 2019 r. pracuje również w Trybunale Konstytucyjnym na stanowisku asystenta sędziego. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości

z dnia 3 września 2020 r. została powołana w skład Komisji do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą w Warszawie. Jest autorką około 60 publikacji naukowych, w tym 2 monografii. Przedmiotem publikacji są głównie: historia prawa własności w XX w. (w szczególności przekształcenia stosunków majątkowych po drugiej wojnie światowej, mienie zabużańskie, reprivatyzacja), etyka prawnicza i odpowiedzialność dyscyplinarna, w tym odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy służb mundurowych, sądowy wymiar sprawiedliwości. Uczestniczyła w wielu konferencjach naukowych – krajowych i międzynarodowych, była również organizatorką wielu konferencji, seminariów i kolokwiów naukowych. Jest członkiem organizacji, towarzystw naukowych oraz redakcji czasopism naukowych. Jest także Członkiem Stowarzyszenia Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa. W latach 2013–2019 wchodziła w skład komitetu redakcyjnego serii wydawniczej: „E-seria Monografie Prawnicze WPiA”, a w latach 2015–2017 była sekretarzem czasopisma *Polish-Georgian Law Review*. Aktualnie, od lutego 2021 r. jest zastępcą redaktora czasopisma *Annales Pomorienses Ins.* Na zlecenie redakcji czasopism naukowych oraz wydawnictw naukowych dokonuje sporządzenia recenzji naukowych, ostatnio dla czasopisma „Nieruchomości@” oraz dla Wydawnictwa Uniwersytetu Wrocławskiego monografii *Handel w dziejach państwa i prawa*, pod red. D. Nowickiej. Jej aktywność naukowa to również udział w zespołach badawczych. Aktualnie jest wykonawcą w międzynarodowym programie naukowym Izby Notarialnej Federacji Rosyjskiej z siedzibą w Moskwie oraz Instytutu Badań nad Historią Notariatu w Paryżu, zatytułowanym: *The history of Russian notary*. Decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 9 stycznia 2020 r. została członkiem komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Otrzymała szereg nagród i wyróżnień, w tym Medal brązowy za długoletnią służbę przyznany postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 listopada 2016 r.

Pan **Dariusz Paweł Rutkowski** urodził się 29 czerwca 1973 r. w Poznaniu. W 1997 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej, w 1999 r. złożył egzamin sędziowski z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 1 listopada 1999 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Legnicy. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał w wydziale cywilnym, cywilno-karnym i gospodarczym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 stycznia 2002 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Legnicy. Orzekał w wydziale gospodarczym, a od 1 lipca 2003 r. objął stanowisko Kierownika Sekcji ds. Upadłościowych i Naprawczych w V Wydziale Gospodarczym tego Sądu. Z dniem 11 lutego 2008 r. został

przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, w którym orzekał w wydziale gospodarczym ds. upadłościowych i naprawczych. Od 1 lipca 2011 r. był delegowany do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, w którym orzekał w sprawach gospodarczych I instancji (X Wydział Gospodarczy). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 października 2012 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Orzekał w X Wydziale Gospodarczym. Z dniem 1 grudnia 2020 r. został przeniesiony do XI Wydziału Gospodarczego Odwoławczego. Z dniem 16 maja 2016 r. został delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości. Początkowo pełnił obowiązki wizytatora w Departamencie Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości, a od marca 2017 r. powierzono mu obowiązki wizytatora w Departamencie Nadzoru Administracyjnego. Jest współautorem Komentarza do Kodeksu Postępowania Cywilnego – postępowanie procesowe (Wolters Kluwer, Warszawa 2020 r.). Prowadził również szkolenia i wykłady z zakresu negocjacji i mediacji. Otrzymał pozytywną opinię służbową, sporządzoną przez Prezesa Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Pan **Janusz Sawicki** urodził się 5 stycznia 1965 r. we Wrocławiu. W 1990 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. W 1993 r. ukończył aplikację sądową w okręgu Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *„Ochrona porządku i spokoju publicznego w prawie o wykroczeniach”* oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 16 listopada 1998 r. Na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. *„Zaniechanie ukarania jako element polityki karnej w prawie karnym”* uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 7 maja 2012 r. Od 1 listopada 1990 r. jest pracownikiem badawczo-dydaktycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, obecnie pracuje na stanowisku profesora uczelni. Od 1 września 2016 r. pełnił obowiązki kierownika Katedry Prawa o Wykroczeniach, Karnego Skarbowego i Gospodarczego, a z dniem 1 stycznia 2018 r. objął funkcję kierownika samodzielnego Zakładu Prawa o Wykroczeniach, Karnego Skarbowego i Gospodarczego na Uniwersytecie Wrocławskim. Z rekomendacji Uniwersytetu Wrocławskiego został wybrany na członka odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej do spraw Nauczycieli Akademickich przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego na kadencje 2013–2016 i 2017–2020. W ramach prac tej Komisji pełnił funkcję przewodniczącego składów orzekających

i sprawozdawcy. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 sierpnia 2017 r. w sprawie powołania Komisji Egzaminacyjnej do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą we Wrocławiu został powołany w skład tej Komisji na lata 2017–2018. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie powołania Komisji Egzaminacyjnej do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą we Wrocławiu został powołany w skład tej Komisji na lata 2019–2020. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 marca 2021 r. w sprawie powołania Komisji Egzaminacyjnej do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą we Wrocławiu został powołany w skład tej Komisji na lata 2021–2022. Został powołany przez Ministra Sprawiedliwości w charakterze eksperta zewnętrznego w skład Zespołu, którego zadaniem było opracowanie analiz prawnych i projektu rozwiązań legislacyjnych mających na celu zapobieganie przestępstwom wynikającym z nienawiści religijnej lub rasowej. W ramach prac eksperckich opracował w latach 2017–2018 projekty zmian w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego w Kodeksie karnym, Kodeksie wykroczeń i ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych. Był uczestnikiem licznych konferencji naukowych oraz jest autorem ponad 60 publikacji naukowych z zakresu prawa karnego skarbowego, prawa wykroczeń. był siedmiokrotnie recenzentem w przewodach doktorskich. Otrzymał pozytywną opinię Dziekana Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Pan **Paweł Wojciechowski** urodził się 25 września 1976 r. w Nowym Sączu. W 2001 r. ukończył z wyróżnieniem wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „*Wspólnotowy model urzędowej kontroli żywności*” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawno-Administracyjnych Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 26 marca 2007 r. Na podstawie osiągnięć naukowych, w szczególności monografii pt. „*Model odpowiedzialności administracyjnej w prawie żywnościowym*” uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 17 października 2016 r. Od 15 listopada 2007 r. jest pracownikiem badawczo-dydaktycznym Uniwersytetu Warszawskiego, obecnie – od grudnia 2019 r. pracuje na stanowisku profesora uczelni w Katedrze Prawa Rolnego i Systemu Ochrony Żywności Wydziału Prawa i Administracji (uprzednio był zatrudniony na stanowisku adiunkta w tej Katedrze). Od 2008 r. jest Kierownikiem Podyplomowego Studium Rzeczoznawstwa Majątkowego, Obrotu Nieruchomościami i Zarządzania Nieruchomościami,

a od 2021 r. – Kierownikiem Pracowni Prawa Żywnościowego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Od października 2019 r. pracuje w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego na stanowisku asystenta – specjalisty do spraw orzecznictwa. Jest autorem lub współautorem łącznie 104 publikacji naukowych, a także uczestniczył w 72 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Otrzymał pozytywne opinie służbowe i rekomendacje.

Pani **Katarzyna Wróbel-Zumbrzycka** urodziła się 22 lipca 1979 r. w Łowiczu. W 2003 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu aplikacji sądowej, w 2006 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą plus. Z dniem 2 listopada 2006 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywała w IV Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 kwietnia 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie. Nadal orzeka w IV Wydziale Karnym tego Sądu, a od kwietnia 2016 r. wykonuje również czynności w Sekcji Postępowania Przygotowawczego III Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie. Otrzymała pozytywną opinię służbową, sporządzoną przez Zastępcę Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie.

III

Porównanie kandydatów

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę.

Uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru, a zatem zadaniem Rady było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Kryteria, przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa, przy ocenie kandydatów:

1. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się kwalifikacjami oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Pani Elżbieta Karska posiada bardzo wysokie kwalifikacje merytoryczne oraz doświadczenie zawodowe, dające rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Wybrana przez Radę kandydatka legitymuje się stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk prawnych oraz imponującym dorobkiem naukowym, licznymi publikacjami, jest członkiem różnego rodzaju gremiów międzynarodowych. Podkreślenia wymaga, że jej zainteresowania naukowe i zawodowe dotyczą m.in. zagadnień z zakresu ochrony praw człowieka – które są również przedmiotem rozstrzygnięć zapadających w Izbie Kontroli i Spraw Nadzwyczajnych. Kandydatka może zatem swoją bogatą i szeroką wiedzę naukową zastosować w praktyce, a więc niewątpliwie posiada niezbędne przygotowanie merytoryczne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w zakresie specyfiki spraw rozpoznawanych przez tę Izbę. Ponadto Pani Elżbieta Karska jest sędzią *ad hoc* Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz członkiem Stałego Trybunału Arbitrażowego w Hadze – wykazuje się więc także doświadczeniem orzeczniczym zdobytym w instytucjach międzynarodowych. W ocenie Rady, jej przygotowanie zarówno teoretyczne, jak i praktyczne, szereg publikacji, aktywność naukowa oraz liczne rekomendacje pochodzące ze środowiska naukowego zadecydowały o jej wyborze na urząd sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Pozostali kandydaci nie posiadają tak wysokiego przygotowania merytorycznego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych jak wybrana kandydatka. Wprawdzie zespół rekomendował także – poza Panią Elżbietą Karską – Panią Annę Korzeniewską-Lasotę oraz Pana Janusza Sawickiego, jednak to Rada dokonuje wyboru a w tym wypadku uznała, że jedynie przygotowanie merytoryczne i doświadczenie zawodowe Pani Elżbiety Karskiej odpowiadają wymogom stawianym kandydatom w tym konkursie.

Odnosząc się do Pana Wiktora Daniela Ciusia, Rada uznała, że nie wyróżnia się on poziomem wiedzy prawniczej w zakresie uzasadniającym powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego. Kandydat ten orzeka w sądzie garnizonowym. Zdobył także doświadczenie orzecznicze w ramach delegacji w sądzie okręgowym. Nie wykazał się szczególnymi osiągnięciami w zakresie pracy orzeczniczej, jak również nie prowadzi żadnej

działalności naukowej czy dydaktycznej, nie przedstawił żadnych publikacji. Rada nie neguje jego kompetencji zawodowych, jednak podkreśla, że o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego powinna się ubiegać osoba o znaczących i wyróżniających osiągnięciach w zakresie teorii i praktyki prawa – których w przypadku Pana Wiktora Daniela Ciusia Rada nie dostrzegła.

Pani Anna Korzeniewska-Lasota posiada doświadczenie zawodowe, zdobyte w pracy naukowej i dorobek w tym zakresie. Jest on jednak zdecydowanie mniejszy niż dorobek naukowy wybranej kandydatki, która ponadto jest sędzią *ad hoc* Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i członkiem Stałego Trybunału Arbitrażowego w Hadze – wyróżnia ją zatem doświadczenie orzecznicze. Pani Anna Korzeniewska-Lasota posiada wprawdzie stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, jest nauczycielem akademickim i autorką licznych publikacji prawniczych, jednak obszar zainteresowań naukowych kandydatki (m.in. prawo administracyjne, historia prawa, odpowiedzialność dyscyplinarna w ramach zawodów prawniczych) nie koresponduje w dużej mierze z zakresem przedmiotowym spraw rozpoznawanych w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Z tych względów, Rada – nie negując ogólnie wysokich kompetencji prawniczych tej kandydatki – uznała jednak, że Pani Anna Korzeniewska-Lasota nie posiada dostatecznego przygotowania merytorycznego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Oceniając Pana Dariusza Pawła Rutkowskiego, Rada miała na uwadze, że nie wyróżnia się on wysokim poziomem wiedzy prawniczej, uzasadniającym powołanie na urząd sędziego Sądu Najwyższego. Kandydat ten jest sędzią sądu okręgowego, obecnie wykonuje czynności administracyjne w Ministerstwie Sprawiedliwości, nie posiada żadnego stopnia naukowego czy istotnego dorobku w tym zakresie. Jest wprawdzie współautorem komentarza do procedury cywilnej oraz prowadził szkolenia z zakresu mediacji, jednak nie są to wystarczająco wyróżniające osiągnięcia w rozumieniu art. 30 § 1 pkt 6 ustawy o SN – w szczególności w porównaniu do dorobku, osiągnięć i doświadczenia wybranej kandydatki. Kandydat ten – w ocenie Rady – nie wyróżnia się swoją pracą w takim stopniu, aby uzasadnionym był jego awans z poziomu sądu okręgowego do Sądu Najwyższego.

Pan Janusz Sawicki jest kandydatem o znaczącym dorobku naukowym, autorem licznych publikacji, posiada stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych. Rada uwzględniła jego osiągnięcia, jednak nie mogła pominąć, że obszarem zainteresowań zawodowych kandydata jest zdecydowanie prawo karne, co nie w pełni odpowiada specyfice spraw rozpoznawanych w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Jego przygotowanie merytoryczne

do objęcia stanowiska w tej Izbie, nie jest zatem, zdaniem Rady, odpowiednie. Z tych względów nie uzyskał poparcia Rady.

Pan Paweł Wojciechowski posiada stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych i znaczący dorobek naukowy, liczne publikacje, a ponadto Rada uwzględniła, że pracuje on także na stanowisku asystenta sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych i w związku z tym zdobył niezbędne przygotowanie merytoryczne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w tej Izbie. Rada miała jednak na uwadze, że uchwałą nr 763/2021 z dnia 24 czerwca 2021 r. został już przedstawiony z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Pani Katarzyna Wróbel-Zumbrzycka nie uzyskała poparcia Rady. Kandydatka ta nie wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej. Sprawuje urząd sędziego sądu rejonowego, orzeka w sprawach karnych, nie posiada stopnia naukowego, nie wykazuje się żadnym dorobkiem naukowym, nie przedstawiła publikacji. Pani Katarzyna Wróbel-Zumbrzycka nie wyróżnia się swoją pracą w takim stopniu, aby uzasadniony był jej awans z poziomu sądu rejonowego do Sądu Najwyższego.

2. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pani Elżbieta Karska posiada wysokie kwalifikacje merytoryczne oraz doświadczenie zawodowe, a także wyróżnia się wszechstronną wiedzą prawniczą, którą umiejętnie wykorzystuje w praktyce zawodowej, a zatem daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pani Elżbiety Karskiej zadecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności bogate doświadczenie zawodowe, stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, znaczący dorobek naukowy, liczne publikacje prawnicze, praca orzecznicza w instytucjach międzynarodowych, rekomendacje i pozytywne opinie służbowe oraz sposób prezentacji podczas wysłuchania kandydatki, potwierdzający wiedzę oraz predyspozycje osobowościowe do zajmowania tak wysokiego stanowiska, jakim jest urząd sędziego Sądu Najwyższego.

IV

Wyniki głosowania Rady

Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 8 września 2021 r. na:

- Pana Wiktora Daniela Ciusia oddano 2 głosy „za” i 6 głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 23 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią Elżbietę Karską oddano 21 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 23 osób), w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Panią Annę Korzeniewską-Lasotę oddano 9 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 23 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Dariusza Pawła Rutkowskiego oddano 2 głosy „za” i 1 głos „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 22 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Janusza Sawickiego oddano 3 głosy „za” i 1 głos „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 23 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Pawła Wojciechowskiego oddano 4 głosy „za” i 4 głosy „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 23 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią Katarzynę Wróbel-Zumbrzycką oddano 3 głosy „za” i 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 22 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

W związku z tym, że liczba kandydatów, którzy uzyskali bezwzględną większość, była mniejsza niż liczba wolnych stanowisk, na podstawie § 12 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 158/2019 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. z 2019 r., poz. 192, ze zm.), przeprowadzono ponowne głosowanie z udziałem tych kandydatów, na których oddano największą liczbę głosów „za”.

Podczas ponownego głosowania na:

- Panią Annę Korzeniewską-Lasotę oddano 7 głosów „za” i 6 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 20 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana Pawła Wojciechowskiego oddano 4 głosy „za” i 6 głosów „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 21 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Podczas ponownego głosowania ani Pani Anna Korzeniewska-Lasota ani Pan Paweł Wojciechowski nie uzyskali wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę, jak na wstępie.

 Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Paweł Styra

POUCZENIE

Zgodnie z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego, od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem.